

Vores soldater i KFOR-styrken er med til at sikre, at genopbygningen af landet kan finde sted, og vores soldater er med til at sikre en udvikling, hvor Kosovo igen kan blive et område, hvor kosovoalbenerne og serberne kan leve side om side.

Vi skal være med til at sikre en udvikling, hvor floden Ibar ikke bliver den permanente grænse mellem grupper. Men der spørges fra Dansk Folkepartis side: Hvorfor skal vi sikre det? Det ville jo være nemt blot at acceptere et delt Kosovo. Det ville være nemt blot at lade stå til og lade de stærkeste sejre. Men som anstændige mennesker skal vi ikke altid vælge den nemmeste løsning. Vi skal altid forsøge at vælge den rigtigste løsning.

Den rigtige løsning i Kosovo er at skabe et samfund, hvor kosovoalbenerne og serberne kan leve i samme område. Den løsning skal vi vælge. Det skal vi, fordi alle de mennesker, der er blevet jaget på flugt, skal kunne vende hjem igen, uanset hvem der nu har flertallet i deres hjemegn. Det skal vi, fordi vi ellers viser kommende aggressorer, at det kan betale sig at begå etnisk udrensning. Og det skal vi, fordi vi kun på den måde kan skabe et Europa, hvor mindretallets rettigheder respekteres. Det er grunden til, at målet fortsat skal være et Kosovo, hvor de forskellige befolkningsgrupper igen kommer til at leve dør om dør.

Efter Murens fald har den sikkerhedspolitiske situation ændret sig drastisk. Fra at vi var bange for en tredje verdenskrig og direkte angreb på dansk territorium, har vi nu en sikkerhedspolitisk situation med tryghed nærmest uden fortilfælde, som Forsvarskommissionen skriver det.

Vi har nu en mulighed for at kæmpe imod de trusler, der indirekte kan true vores sikkerhed, og vi har nu muligheden for at gøre en forskel og kæmpe for, at flere mennesker kan komme til at leve et liv, der er præget af fred, frihed og demokrati.

I Socialdemokratiet er vi meget glade for denne udvikling, og vi er stolte af, at Danmark stiller med styrker og hjælper med at skabe fred, hvad enten det er i Bosnien, Kosovo, Eritrea, Etiopien eller et af alle de andre steder, vi har sendt eller vil sende soldater hen.

I Kosovo arbejder KFOR-soldaterne for at Kosovo igen bliver et sted, hvor alle mennesker kan leve i fred og uden fare. Som udenrigsministeren netop har beskrevet det, har KFOR en række opgaver helt fra sikring af, at krisen ikke udvikler sig til nye kampe, at hjælpe med at

genopbygge områder og til at identificere projekter for den danske civile indsats.

Alt i alt mener vi i Socialdemokratiet, at vi fortsat skal bidrage til KFOR-styrken, og vi bakker op om, at formålet med KFOR-styrken fortsat er at skabe et Kosovo, hvor alle mennesker kan vende hjem, uanset om hjemmet ligger i et område, hvor flertallet af indbyggerne har en anden etnisk baggrund end dem selv.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det går igen i Socialdemokratiets indlæg her, at man ligesom siger: Jamen vi er med, og vi skal være med overalt, om det så er i Kosovo, om det så er i Eritrea eller Etiopien eller Vestsahara, hvor regeringen jo også fremsatte forslag om, hvor styrken aldrig er kommet af sted. Vi skal være med over det hele.

Men skal vi ikke også en gang imellem prioritere og sige: Her kan vi være med, og her kan vi altså ikke være med. Her er vi langt væk fra det område, hvor vi selv er fra. Burde vi ikke en gang imellem sige det? Det skal være mit spørgsmål til fru Lotte Bundsgaard.

Og så vil jeg spørge: Bør man ikke også, når man ser på den slags aktioner som den her i Kosovo, som vi taler om i dag, have det, som amerikanerne nogle gange kalder en »exit strategy«, altså en strategi for, hvornår dette her skal have en ende?

For Danmark kan vel ikke blive ved at have næsten 1.000 soldater installeret et sted i verden 50 år frem eller 100 år frem. Så derfor skal mit spørgsmål til fru Lotte Bundsgaard være: Hvor ser Socialdemokratiet en grænse for, hvor lang tid Danmark skal være aktiv med næsten 1.000 soldater i Kosovo?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Hr. Peter Skaarup ved jo lige så godt som jeg, at vi netop har prioriteret, og at vi netop har skåret ned både på SFOR og KFOR. Selv om det måske nogle gange gør lidt ondt i hjertet, har vi gjort det for netop at være ansvarlige og lave den prioritering, som hr. Peter Skaarup efterlyser.

Så spørger hr. Peter Skaarup: Hvor lang tid kan vi blive ved? Hvor lang tid kan vi være i området? Jeg må bede om bare en lille smule tålmodighed fra Dansk Folkepartis side. Dansk Folkeparti havde vel ikke troet, at man allerede i løbet af 1 år eller 2 eller 3 kunne skabe et samfund, hvor der var fuldstændig fredelig samek-